LA LIBERTAD DOBLE

Lisandro Alonso, 2026

1867

ESTREA EN NUMAX: 27.11.2026 | V.O. | +7 | 100 min

Misael traballa só. Armado co seu machado, tala árbores no bosque. Unha responsabilidade inesperada trastoca a súa vida e o ritmo dos seus días vaise disolvendo aos poucos nun deserto onde a razón humana xa non ten sentido.

«Dunha maneira fermosa e cunha poesía simple propia dun haiku, marca un regreso de Alonso ás súas orixes»
Diego Lerer, MICROPSIA CINE

Título orixinal: La libertad doble
Ano: 2026
Duración: 100 minutos
Idioma orixinal: Español
Dirección: Lisandro Alonso
Guión: Lisandro Alonso
Elenco: Misael Saavedra, Catalina Saavedra
Montaxe: Catalina Marín, Martín Mainoli, Manuel Ferrari
Son: Catriel Vildosola, Santiago Fumagalli, Roberto Espinoza
Música: Peter Rosenthal
Fotografía: Cobi Migliora
Produtora: Les Films Fauves, The Match Factory, 4L, Planta, Deptford, Cimarrón Cine, Pulpa Film, Carte Blanche (Arxentina)
Distribuidora: Atalante Cinema

PREMIOS E FESTIVAIS
Cannes 2026 (Quincena dos Cineastas), SEMINCI 2026 (Mellor Dirección)

LA LIBERTAD DOBLE

Lisandro Alonso, 2026

EUROPA CINEMAS
Creative Europe MEDIA

Entrevista con Lisandro Alonso: «O filme é a confirmación de que se poden facer películas dignas sen caer en clixés»

Por que sentiches que era o momento axeitado para volver a Misael con *La libertad doble*? Cando se che ocorreu por primeira vez a idea de regresar a el? Despois de terminar e presentar *Eureka* en 2023, sentín a necesidade de facer películas nas que puxese o corpo, que me enchesen de vitalidade e me permitisen desfrutar do proceso de facelas, producilas e presentalas. Foi entón, conversando con Ilse Hughan, a miña socia de produción de toda a vida, cando pensei en volver vivir o que fora facer a miña primeira película en 2001. Facelo posible foi grazas á alianza con Augusto Matte e Fernando Bascuñán. Coñecín a Augusto en Río de Xaneiro e falamos da posibilidade de facer esta película sen ter que tomar camiños que atrasasen a súa produción. O resultado foi, unha vez máis, unha gran experiencia, pero tamén a confirmación de que se poden facer películas dignas sen caer en clixés.

Que experiencias de *La libetdad* (2001) e das túas películas posteriores trouxeches á *La libertad doble* (2026)? As experiencias foron moitas, máis das que podería pedir: desde viaxar por distintos países e rodar en distintos idiomas, ata coñecer a actores e equipos internacionais dos que aprendín moitísimo e a quen considero amigos máis aló da actividade cinematográfica. Foron moitos, algúns coñecidos internacionalmente, outros coñecidos só por uns poucos, pero todos dunha humanidade igualmente fermosa.

Dis de ti mesmo e de Misael que «xa non temos vinte anos». Como cambiou o paso do tempo a túa mirada e como deu forma á nova película? Aquí estamos, xa máis preto dos 50, pero sempre mantivemos o contacto dunha forma ou outra. Misael colaborou en varias das miñas películas, mesmo cando non foi o protagonista. Sempre o considerei parte do meu equipo dalgún xeito, e así é como a nosa relación se mantivo viva ao longo de os anos. Agora que xa non temos 20 anos, temos que ter en conta outras cousas: os nosos seres queridos, o mundo no que nos toca vivir, as consecuencias de certas decisións, propias e alleas. En definitiva, vivir ten as súas consecuencias e temos que facernos cargo delas.

En que diferenciouse o proceso de colaboración con Misael respecto a *La libertad*? Non moito, a verdade. Custou un pouco máis convencelo que na primeira película que fixemos xuntos en 2001. Creo que pensou que estaba de broma, pero en canto entendeu que a proposta ía en serio e expliqueille que seriamos case o mesmo equipo, as mesmas persoas, os mesmos lugares e a mesma estrutura e enerxía coa que fixemos *La libertad*, enseguida fixamos unha posible data para rodar na provincia da Pampa. Misael ten nacionalidade chilena, e o feito de que os produtores maioritarios fosen chilenos interesoulle moito. Despois coñecemos a esa marabillosa actriz e persoa que interpreta á súa irmá na película, Catalina Saavedra, que comparte o seu apelido: unha coincidencia significativa que axudou a xerar o fermoso vínculo que xurdiu de forma natural entre os dous.

Publicado en atalantecinema.com